

Honda Plzeň 2011

Honda 2011 podruhé v Plzni

V letošním roce již podruhé zavítal seriál MČR Honda Cup 2011 do metropole Západních Čech. Mnoho jezdců tvrdí, že scalová auta na superrychlý plzeňský Blue King nepatří a i já sám jsem si to do soboty 10.12.2011 také myslel. Ale první osobní zkušenost s novou dráhou mě přesvědčila o opaku.

Přestože šlo o závod relativně blízko Vánoc, dostavilo se 41 jezdců. S ohledem na rovnost bodů mezi Rečkem a Markem všichni čekali zajímavé vyvrcholení sezony. Na ostatních místech průběžného pořadí byla situace vzhledem k bodovým rozdílům méně zajímavá. Ale na pečlivosti přípravy většiny závodníků se nic nezměnilo.

Pro ty, kteří neměli možnost přijet, pár informací. Skupina E byla v devíti lidech a přinesla vyrovnanou krásnou jízdu Vaška Hrušky. Chvilí mu znepríjemňoval život Pepa Kacíř, ale od třetí jízdy opravoval a opravoval... Až na zelenou drážku jel vyrovnaně Martin Hubáček a skončil druhý ve skupině. Velmi dobrý výkon podal Libor Kacíř, který byt' nejel celou jednu jízdu, neskončil ve skupině poslední. Zuzka Baštová - Hojerová ukázala, že velmi dobré výsledky z předchozích závodů nebyly náhodné a nebyt' technických potíží, skončila by mnohem lépe.

Skupina D a velký souboj osob, které pravidelně Hondu nejezdí. Do čtvrté jízdy byl v čele Pepa Valenta, pak opravoval a vedení převzala dvojice Miloš Hojer - Jan Kačerovský. Zezadu se blížil domácí, někdejší mistr Evropy wingů z Finska, Beneš a o vítězi jednoznačně rozhodnuto nebylo. Nakonec Miloš opravoval, Pepa Valenta znovu opravoval, Václav Karlíček opravoval a Petr Filinger opravoval. Ke konci závodu tato skupina končila v některých momentech aktivním závoděním tří až čtyř lidí, moc zajímavá podívaná to potom není. Beneš velký finiš nedotáhl do konce a Jan Kačer Kačerovský skupinu vyhrál. Ale jak ukázaly i jiné skupiny, na Blue Kingu vyhrává ten, kdo dojede. Připomíná mi to rčení Rona Dennise z McLarenu: To finish first, first you have to finish. Většina pochopí, zbytek použije Google translator.

Skupina C byla složena z domácích favoritů J+J. Josef Čechura a Jaroslav Jäger ukazovali, že to doma umí. Nicméně ve dvou jízdách (druhé a čtvrté) měl první jmenovaný problémy a druhý z dvojice si "své" okamžiky vybral hezky popořadě v posledních třech jízdách. Ačkoliv skupině vévodili, často nezaviněné kolize je jistě stály mnohem lepší výsledek. Nad 800 kol se ještě dostala Terežka Filingerová, která za sebou nechala nikoho menšího než (zase opravujícího) Martina Hojera.

Béčko bývá pro normální závodníky mnohem větší zábava a závodění než jaké si normální smrtelník užije ve skupině A. Na dráze v Plzni to platilo dvojnásob. Závodilo se naplno od první minuty a vzhledem k vyrovnanosti nebylo o vítězi dlouho rozhodnuto. Tomáš Rosemberg ale od čtvrté jízdy nejel, Honza Korec si vybral problémy s koly a ovladačem na pátou jízdu a Petr Hubáček kroužil jistě, ale pomaleji. Zajímavě jela Alenka Rečková, jejíž model (pro mnohé, včetně mě, naštěstí) nejel tolik na rovině a dala se snadno předjet. Avšak jinde než na hlavní rovině nepřicházelo její předjetí v žádném případě do úvahy, veškeré takové pokusy

končily výletem ven. Smůlu měl česko-španělský toreador Didac, který jel hezky, ale poslední jízda jej definitivně připravila o body. Jarek Býma musel do depa v posledních dvou jízdách. Skupinu vyhrál ten, kdo neboursal natolik, aby musel letovat či lepit.

A konečně elita. Od počátku bylo jasné, že mistrem republiky může být jen jeden a o vítězi seriálu rozhodne aktuální porážka Tomáše či Jardy tím druhým bez ohledu na pozici v závodě. Oba byli ve vedení závodu do jeho poloviny, zdatně jim sekundoval Jirka Cihlár, ale na černé ztratil vlivem kastle v kolech 20 kol a původní tempo už nikdy nezískal zpět. S malou ztrátou na vedoucí jezdce jel Pavel Heřman a jako obvykle ukázal, že to doma umí. Jen na oranžové mírně ztratil, ale i tak by asi na JaRečka neměl. V druhé polovině měl pardubický Amatér potíže s koly, dostal několik nezaviněných ran a nabral ztrátu. Nakonec na počátku poslední jízdy vylétl vlivem nezaviněné kolize v karuselu a upadlé ložisko na zadní ose znamenalo konec nadějí, že někdo konečně porazí Jardu Rečka. I v elitní skupině platilo, že je třeba prioritně dojet. V poslední jízdě nepokračoval kromě Tomáše Marka i David Sedlařík, který ve čtvrté jízdě objel jedno kolo a závod pro něho skončil.

Při pohledu na konečné výsledky je milé, že se závodu účastnilo mnoho dětí. Pro ně to jistě mohl být mnohem zajímavější závod, kdyby byly umístěny do jedné skupiny společně a měly tak možnost, třeba v závodě kratšího trvání, poměřit síly navzájem. Jistě by je to bavilo více. Uvidíme, zda se oba organizátoři seriálu odváží provést napřesrok v tomto ohledu nějaké změny.

Ročník 2011 je v Hondě minulostí. Vítězů oproti roku 2010 ubylo, závod se totiž podařilo vyhrát jen 4 lidem: Marek, Horký, Flaisig po jednom vítězství a šest pohárů s číslicí jedna si odnesl Jarda Reček. V seriálu vyhrál oprávněně, byť stačilo málo a skončil druhý. Na podiu mezi prvním třemi bylo celkem 13 jezdců (Reček, Heřman, Flaisig, Chleborád, Marek, Sedlařík, Žemlička, Horký, Korec Josef, Mechl, Vaněček, Cihlár a Vadlejch). Přitom v roce 2010 vyhrálo závod jezdců 6 a na podiu bylo o dva jezdce více. O důvodech se dá spekulovat, ale třeba jde jen o souhru náhod a příští rok bude vše jinak. Každopádně je pro slot racing dobré, pokud je jak účastníků a tak vítězů více. Ani to se však nesplnilo, neboť v roce 2010 se alespoň jednoho závodu zúčastnilo 90 osob, letos pouze 81. Rekord byl v roce 2008 - 96 osob, nejméně v roce 2006 - 47. Ale i tak letos vlivem úbytku ve všech seriálech slušné číslo.

Zpět do Plzně. Výborný bufet rodiny Čechurových, milé prostředí odlišné od chladných atomových bunkrů, velké parkoviště a hlavně dráha, která ukázala, že byt' jde o wingový speciál, je na ní možné pořádat zajímavé závody scalových aut. Bez ohledu na výsledek jsem si sám velmi pěkně zajezdil. A to jsem celý rok hlásil kolem, že na Hondu do Plzně nikdy nepojedu, protože na ní scalová auta nepatří. Je vidět, že předsudky nepatří ani do slot racingu.

Všem modelářům přeji šťastné a veselé Vánoce a plno SRC dárků pod stromečkem. Příští rok ve zdraví na viděnou.

Petr Vaněček

